

Sygn. akt V U 210/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 lutego 2016r.

Sąd Rejonowy w Słupsku V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Kołodziej Michałowicz

Protokolant: st. sekr. sąd. Beata Stankiewicz

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2016r. w Słupsku na rozprawie

sprawy z odwołania D. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. Inspektoratu w C. z dnia 04.05.2015r., znak: 07- (...)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje D. K. kwotę 1.514 (jeden tysiąc pięćset czternaście) złotych tytułem odszkodowania za dodatkowe 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Sygn. akt V U 210/15

UZASADNIENIE

Ubezpieczony – D. K. wniósł odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z dnia 04.05.2015 r. przyznającej mu jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy, jakiemu uległ w dniu 15.11.2012r.

W uzasadnieniu podniósł, że ZUS ustalając 3% uszczerbku na zdrowiu nie wziął pod uwagę dolegliwości uszczerbku. Ubezpieczony wskazał, iż pomimo długotrwałego leczenia nadal odczuwa ból, mrowienie, brak stabilności w obrębie stawu kolanowego lewego.

Organ rentowy – Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. (ZUS) w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie.

W uzasadnieniu podniesiono, iż w ocenie Lekarza Orzecznika ZUS oraz Komisji Lekarskiej uszczerbek na zdrowiu został oceniony prawidłowo.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

W dniu 15.11.2014 r. D. K. podczas wykonywania czynności pracowniczych doznał urazu prawego kolana – urazu skrętnego z uszkodzeniem więzadeł.

Bezsporne.

Orzeczeniem z dnia 01.04.2015 r. Lekarz Orzecznik ZUS ustalił 3% uszczerbku na zdrowiu. Oceniając naruszenie sprawności organizmu stwierdził upośledzenie funkcji prawego stawu kolanowego polegające na niewielkiej niestabilności bocznej, przy prawidłowym zakresie ruchów, bez zaburzeń chodu.

Dowód: orzeczenie k. 17.

Orzeczeniem z dnia 23.04.2015. Komisja Lekarska ZUS również uznała, iż w wyniku wypadku przy pracy z dnia 15.11.2014r., D. K. doznał 3% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dowód: orzeczenie k. 18.

Decyzją z dnia 04.05.2015r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w S. przyznał D. K. prawo do jednorazowego odszkodowania z tytułu 3% uszczerbku na zdrowiu w wyniku wypadku przy pracy.

Dowód: decyzja ZUS k. 19.

W wyniku wypadku przy pracy D. K. doznał uszkodzenia więzadeł prawego kolana. Uraz wymagał odtworzenia więzadła oraz rehabilitacji. Doszło do pourazowego zaniku mięśnia czworogłowego uda, patologicznej ruchomości do boku. Występuje też znaczny objaw szuflady przedniej.

D. K. w wyniku wypadku przy pracy doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%.

Dowód: opinia sądowo-lekarska biegłego ortopedy – k. 10, dokumentacja medyczna w aktach ZUS.

D. K. w dniu wypadku podlegał społecznemu ubezpieczeniu wypadkowemu.

Bezsporne.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie D. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. jest zasadne i jako takie zasługuje na uwzględnienie.

W niniejszej sprawie sporna między stronami była wysokość długotrwałego uszczerbku na zdrowiu wskutek wypadku przy pracy, któremu uległ ubezpieczony w dniu 15.11.2014 r.

Zgodnie z art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. 2009 r. Nr 167, poz. 1322) – zwanej dalej „Ustawą wypadkową” – ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie. Za długotrwały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (ust. 3).

Natomiast w myśl art. 12 ust. 1 ustawy wypadkowej jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Dla rozpoznania niniejszej sprawy niezbędne było posiadanie wiadomości specjalnych, dlatego też Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z dziedziny ortopedii i traumatologii narządu ruchu.

Opinia sądowo – lekarska sporządzona została przez lekarza specjalistę w oparciu o dokumentację medyczną znajdującą się w aktach ZUS oraz badania ubezpieczonego.

W opinii biegły z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu zaopiniował, że po przeprowadzeniu bezpośredniego badania i analizie dokumentacji medycznej rozpoznał u ubezpieczonego uszkodzenie więzadła kolana, zanik mięśnia uda, patologiczną ruchomość do boku i zaznaczony objaw szuflady przedniej.

Biegły stwierdził, że w wyniku wypadku ubezpieczony doznał długotrwałego uszczerbku na zdrowiu w wysokości 5%. Stan ten najpełniej opisany jest w punkcie 156 tabeli procentowego uszczerbku na zdrowiu Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z 18.12.2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz.U. 2013.954. t.j.). Zgodnie z powołanym punktem tabeli schorzenie ubezpieczonego można zaliczyć do innych następstw uszkodzeń kolana .

Uszczerbek stwierdzony przez organ rentowy, zdaniem biegłego nie odpowiada rzeczywistemu upośledzeniu czynności organizmu.

Zarzuty do opinii wniósł organ rentowy wskazując, iż zanik mięśnia czworogłowego został zdiagnozowany wadliwie.

W opinii uzupełniającej biegły podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko, wskazując, iż u osoby prawo nożnej obwód uda prawego powinien być większy niż uda lewego.

Zważyć też należy, że zgodnie z art. 233 § 2 k.p.c. opinia biegłych podlega ocenie sądu, ale w zakresie mocy przekonywującej rozumowania biegłych i logicznej poprawności wyciągniętych wniosków.

Dlatego wartość każdej opinii musi podlegać ocenie obejmującej prawidłowość logicznego rozumowania. Sąd natomiast nie może wchodzić w zakres merytorycznej wiedzy biegłych. Sąd nie może nie podzielać merytorycznych poglądów biegłego (biegłych), czy zamiast nich wprowadzać własne stwierdzenia. Stanowisko Sądu w tym zakresie zgodnie jest z poglądem wyrażonym przez Sąd Najwyższy w orzeczeniu z dnia 19.12.1990 r., I PR 149/90,OSP 1991, nr 11-12,poz. 300.

W ocenie Sądu należy stwierdzić, że opinia biegłego spełnia wymogi fachowości, rzetelności i logiczności. Wnioski zawarte w opiniach zostały uzasadnione w sposób jasny i jednoznaczny. Opinia jest pełna – odpowiada na wszystkie pytania postawione przez Sąd. Ponadto opinia została sporządzona przez lekarza specjalistę, a zatem zawarte w niej twierdzenia są poparte profesjonalną wiedzą na wysokim poziomie i doświadczeniem zawodowym. Dlatego też, Sąd przyjął opinię biegłego z zakresu ortopedii i traumatologii narządu ruchu jako podstawę poczynionych w niniejszej sprawie ustaleń faktycznych co do stanu zdrowia ubezpieczonego.

Mając na uwadze powyższe, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd uwzględnił odwołanie ubezpieczonego i zmienił zaskarżoną decyzję, przyznając ubezpieczonemu prawo do odszkodowania za **dodatkowe** 2% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, o czym orzeczono jak w sentencji wyroku.

SSR Joanna Kołodziej Michałowicz